

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Moribus Ioannis De Almeida Societatis Iesu Presbyteri

Macedo, António de

Romae, 1671

Capvt Octavvm. Alia alibi gesta admirabilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44105

rant, rei admiratione defixis.

CAPVT OCTAVVM.

Alia alibi gesta admirabilia.

BAhiæ, carnosum tuber Sacerdoti è nostris, cui Simon Costa nomen, occupauerat occupat, & lapidis instar induruerat: ex eo periculum quod radices egerat, seque diffuderat: nec præcidi sine multarum iactura partium poterat. In arcto positus noueindiale sacrum Ioanni institit: eo peracto cum conclamatum dicerent chirurgi, mollescere tuber visum est; detumescere, donec emisso pure dimisit insolentiam, & reliquis se partibus æquabile reddidit: eoque admirationem exciuit, & pietatem erga Ioannem excitauit.

Ancillæ, cuiusdam filiola gra-

ui

ui oppressa morbo nullis poterat artis medicæ leuari subsidijs: actum de illa putabant omnes: huic Maria Bulliona fœmina Lusitana, Ioannis effigiem admoovit, & illius tactu sanitatem reddidit.

In quadam conficiendi sacchari officina *Pitanga* nomine, infans annos non amplius duos natus, morti iam proximus semel, ac iterum tactis *Almeidæ* reliquijs, mortem euasit; ita geminato beneficio viri sanctitas clariùs enituit.

In *Portu securo* (sic Lusitani appellant à tutissima nauium statione Emporium) offis cuiusdam tactus, quod ibi summa veneratione colitur, multis morbo laborantibus saluti fuit.

Spiritus Sancti Coloniam, quã Ioãnes olim multos incoluit annos, ad Superos iam translatus
be-

beneficijs cumulare non destitit.

Illud in paucis memorabile, quod anno à Christo nato. 1658. In oppido eiusdē Coloniae nomine *Victoria* contigit. Dionisius Brauo iam destitutus a medicis non tam cum morbo, quàm cum morte luctabatur: illi quippe laxato peritonæo in scrotum intestina defluxerant, & concepto extra destinatum sibi à natura locum frigore, obriguerant. Tentatis omnibus frustra remedijs vt suum se colligerent in sinum, mortem opperiebatur in horas: Aderat illi Collegij Societatis Rector, vt institutis ab Ecclesia precibus animam agentem iuuaret: is diuina plenus fiducia scriptam Ioannis manu epistolam, quam apud se habebat, moribundo admouit, & Pater & Aue a lecto assidentibus attentè dici præcepit: vix orandi initium

fa-

factum, cum effusa intestina in suum se recepere locum: & ægrotus qui mortuo similis omnibus iacebat sensibus destitutus, & loquendi facultatem amiserat, reuiuiscere visus est, factusque iterum loquendi potens, liberiùs iam meante spiritu, oculos aperuit, & contenta protinus voce sanum sese, & salutem sibi à Ioanne exoritam exclamauit, uti reipsa compertum est.

Catharinam Alurez vlcerosus cancer inuaserat, & quàm molliores & carnosiores sunt partes, se insinuans, vnam è mammis insederat. Emicabat foras per ingentem tumorem periculum, seque cum horrore prodebat: quin & respirandi potestatem miseræ ademerat; cui demùm expirandum esset, nisi Ioannes, quem inuocauerat, opem tulisset. Recessit cancer, nullo sui vestigio relicto.

262 *Lib. III. De Vita*
licto ad securitatem.

Scrua quædam nobilis Lusitani Francisci Bullionij, in ipsomet puerperio cum morte conflictabatur: mortuus quippè illi fuerat in ytero fætus: nec is aut a parturiente eijcij, aut ab obstertrice extrahi sine præsentis discrimine poterat, quod situ transuersus erat. Octo iam dies acerbis cruciata doloribus, & inedia confecta penè a notis derelicta, propter intolerandum fætorem, quem cadauer illud emittebat, mortem habebat in visceribus: cum illius misericordia motus Rector Collegij Societatis ad eam inuisendam venit, deferens litteras Almeidae manu scriptas, easq; moribundæ applicuit. Remiram: Subitò fætum eiecit, & meliùs habere cæpit, donec breui conualuit.

Alterius pectus faminae vlcus

infecerat omnium iudicio insa-
nabile : ulceri accessit tumor in-
gens & febris vehemens . Chi-
rurgus remedia nescio quæ præ-
scripserat : vicit tamen curam
omnem , artemque malum pro
desperato a cunctis habitum .
Ergo infelix Ioannem in auxiliū
vocat, eiusque epistolam adponit
ulceri: ac eo ipso momento tem-
poris perfanata est .

Ad Capitis frigidi promon-
torium Brasila fæmina è partu
periclitans , epota frigida, quam
Ioannis reliquæ tinxerant, nul-
lo negotio fætum edidit .

Quidam religiosus Carmeli-
ta, Thomasia de Lima, duæ pu-
ellæ Lusitanæ, & complures alij
ex omni ordine, atq; ætate mor-
tales, varijs affecti morbis, Ioan-
nis ope, sanitatem recuperarunt .

Ioannem Diaz. S. I. laicum,
vehemēs, ac diuturna febris lecto

affi-

affixerat : accidit aliquando ut
 occulto quodam spiritu motus
 solito vehemētius salutem à Deo
 exposceret, & Ioannis auxilium,
 ut voti compos fieret, implora-
 ret. In medio orationis ardore
 audiit Almeidam clara sibi voce
 dicentem : *Xerapim* quod Brasi-
 licæ linguæ vocabulum, *Vis me-
 cum venire* significat : cui in-
 firmus, *Præsto sum, mi Pater* su-
 bitò respondit: subiunxit Almei-
 da : *Patienter feras morbi dolores* :
 His dictis, diuturna febre se Io-
 annes liberum sensit, nec multo
 post perfectè conualuit.

Aethiopsis cuiusdam pes pu-
 tridus, proximèque ressecandus
 ne reliquum corpus inficeret, Io-
 annis ope pristinae sanitati & vi-
 sui restitutus est.

In oppido Sancti Pauli femina
 quædam ex partus difficultate
 deplorata, appensis ad collum
 eius-

eiufdem Almeidae reliquijs, fa-
cili ac felici partu fetum edidit.

Recifij (ita vocant munitiffi-
mam ad Pernambuco arcem)
laborabat calculo Ioannes Men-
doza : die quodam cum fe vehe-
mentiùs dolores intenderent, nec
quidquam multis adhibitis re-
medijs de rigore remitterent, ve-
stem, qua Ioannes viuens ute-
batur, affecto admouit corpori :
confestim mitigatis doloribus e-
lecto surrexit, valetudine in po-
fterum gaudens integra & con-
ftanti .

Maria Cæfar, Ioannis Fernan-
dez clariffimi Ducis coniux, Pa-
fchalis Pereira, Ioannes Pimen-
ta, Antonius de Silua, & per-
multi alij Lufitani, & indigenæ
grauibus affecti morbis, partim
tactis Almeidae reliquijs, partim
illius inuocato nomine, conua-
luere protinùs .

M

Non

Non minùs enituit Ioannis virtus in liberandis energumenis, quàm in depellendis à corporibus morbis. Olindam propè femina quædam diù, multumque a malo exagitata dæmone, sano dènum consilio Ioannis offis particulam collo sibi alligari curavit; cuius virtute effectum est, vt dæmonis confestim tyrannidem excusserit.

In pago Iguaricù ingens dæmonum turba puellam quandam arripere solita, nullum vexandi miseram finem faciebat. Solemnes non semel adhibitæ adiurationes; quarum vim hostium pertinacia, occulto Dei iudicio eludebat: saxei ad sacras induerant preces. Ignatio Societatis nostræ parenti, & Almeidæ eius filio, liberatæ puellæ decus reseruari videbatur. Itaque Collegij. S. Rector, postquam

quàm Socij multas ad Deum fuderant preces, & ipse diuinam hostiam ad aram immolauerat, Sacrum numisma Ignatij effigie expressa, & Almeidæ reliquias ad energumenæ collum amuleti loco, appendi iussit; quibus illa munita præsidijs, molestum protinus abegit hostem; & in posterum Ignatij & Ioannis tutelæ se commisit; haud ignara quantis apud Deum, & quàm propitijs intercessoribus niteretur.

Illud longe illustrius, & mirabilius Pernambuci cōtigit. Anno Salutis humanæ M.DC.LVII. Quidam optimæ indolis adolescens in Societatis gymnasio humanioribus litteris nauabat operam: huic aliquando Satan se spectandum præbuit religiosi viri habitu, grandi macie deformis, & oculis ad modestiæ normam, compositis. Ac primùm se illi o-

stendere valde benignum, & affabilem: quin etiam multa consulere, quæ speciem præ se ferebant honesti, vt ijs deceptum, facilius postea in fraudes, exitiumque induceret. Pauci abierant dies, cum deposito religionis habitu, Aethiopis personam assumpsit; illaque studiosi oculis repente obiecta, Satanam se prodidit. Exinde detracta iam larua comparere specie varia; inculcare passim turpia: nullam quietis partem misero concedere. Horrendis sæpè illum visis perterrere vt exanimaret; & a cõtemplatione cœlestium ad curam & tutelam sui abduceret. Semel ei per ingentem terræ hiatus vastam & profundam ostendit foueam; flammis, fumoque fætido vndantem: partem scilicet inferorum, in qua volui vidit certos quosdam homines sibi no-

tos,

tos, flagitijs famosos, qui tum
in Brasilia viuebant, specie hor-
ribili damnationem præferen-
te: quo perculsus spectaculo ve-
hementer cohorrui: sed, vti so-
lebat, cum in eiusmodi ostenta
incideret, magistrum spiritus a-
dijt, & visi participem & timo-
ris fecit: qui vt erat imprimis
cautus, & probè nouerat quàm
timeret demon Ignatij Societatis
nostræ parentis nomen; & quàm
tum rebus miris per Brasiliam
gestis Almeida clarus esset; di-
uino, vt euentus docuit, instin-
ctu motus, consuluit adolescēti,
vt illorum nomina inuocaret, &
pileolum, quo Ioannes viuens
vsus fuerat, præ manibus tene-
ret, cum ipsum hostis inuaderet:
quibus ille munitus armis sic ab
se abegit Satanam, vt nunquam
se illi quandiū vixit, spectandum
dederit.

Plures certè menses huiusmo-
 di Satanam inter & studiosum
 pugna tenuit; quam illustris Cæ-
 litum apparitio paucis post die-
 bus clariorem reddidit. Nam
 cùm domi orationi vacaret ado-
 lescens, cælo repentè delapsi af-
 fuere multa nitentes luce Igna-
 tius & Almeida, qui orantem
 iucundo intuitu, mirèque bene-
 uolo solati, videri desierunt. Rur-
 sum die xxvi. Augusti insequen-
 tis Anni M. DC. LVIII. cum Mis-
 sæ Sacrificio interesset in Socie-
 tatis templo, eosdem vidit Cæli-
 tes instar Solis confulgentes: &
 Almeida ita ipsum est allocutus:
*Vt quæ tibi euenerunt hætenus, ea
 apud omnes certam fidem faciant,
 tuum ne moreris adire magistrum,
 illiquè meo significabis nomine, in
 cubiculo P. Rectoris bursam exho-
 loserico asseruari, quæ corporis mei
 particulam continet recenti adhuc*

im-

imbutam cruore. Hæc dixit, & cælo cum Ignatio receptus, templo afflauit diuinam fragrantiam. Adolescens verò illa Beatorum specie mirificè recreatus, Magistrum confestim adiit, eumque de re tota certiozem fecit: qui adhibita statim diligentia, comperit ita se rem prorsus habere, ac Ioannes dixerat. Affecit hic casus ingenti admiratione vniuersam Pernambucæ Coloniam: multumque Ioannis famæ & sanctitatis gloriæ adiecit; vtpotè qui Ignatio solemnibus Ecclesiæ ritibus inter Cælites iam relato, comes additus apparuit adolescenti clarissima circumfusus luce, eumque iuuit sui ope pileoli ad tartareas fugandas potestates: quo satis constitit multum apud Deum gratia & authoritate valere; filiūque proximè secundum parentem Ignatium esse apud superos,

&c

& plurimum inter nos posse.

Et quidem de Vita & gestis Almeidae hactenus. Hic quasi in termino longae confectae viae positi oculos ad decursum spatium reflectentes, quae ad lectorum profectum facere possunt breui periodo colligamus. En Almeida qui ex Anglia in Lusitaniam diuina prouidentia missus, & heresis periculis explicatus, doctrinam fidei & morum alieno in solo hausit: adultus Societatem iniit, eiusque instituti rationes ritè seruauit: studijs operam dedit; & ijs absolutis, sacris initatus communi animorum saluti ex officio vacauit. Remotã ac barbaram gentem longe ab Europa excoluit, non minùs documentis, quàm moribus. Domi perfectus, foris utilis: sibi intentus, alijs inuigilans: maioribus curis Deo impensis, cæteris in
pro-

proximos deriuatis : rationem
sui imprimis habuit ; aliorum
non neglexit : obiuit religionis
munia , conuersionis exercuit :
virtutibus iuxtà , & rebus mirè
gestis clarus . Vitam illibatam
sancta mors excepit , quam exi-
mia est fama consecuta , pigno-
re immortalis gloriæ , qua piè
credendum apud Deum frui, re-
lictò . Eius ego memoriam cu-
stodire , & propagare scribendo
studui, vt cum illius gloriæ, tum
nostræ vtilitati seruirem ; quo-
rum alterum si minus consequi
per inelegantiam styli potui ; al-
terum propter narrationem re-
rum consequi me spero: ea quip-
pè sola species exempli obiecta
oculis legentium , sine vllis ille-
cebris, lenocinijsque eloquentiæ
ad imitationem tum domesticos,
tum externos inuitabit, qui mihi
præter Dei Opt. Max. gloriam,
quam

quam præ oculis habere Ignatij
 filij debemus, palmarius & præ-
 cipuus est in hac scriptione finis
 propositus: quo certè obtento,
 iustam, imò & vberem laboris
 impensi in scribendo mei merce-
 dem accipiam; quàm in lucro
 ponam ad noua in publi-
 cam vtilitatem fœnora
 exercenda.

F I N I S.

<i>Errata</i>	<i>Corrige.</i>
Folio 3. ad	ac.
fol. 7. morabitur	morabatur.
fol. 13. turpidine	turpitudine.
fol. 57. Dea	Deo
fol. 94. partes	patres.